

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д-р Ивайло Кринчев – НМА „Проф. Панчо Владигеров“

за дисертационния труд на

Ивайло Трифонов Михайлов – докторант самостоятелна форма на обучение към Катедра „Класическо и поп и джаз изпълнителско изкуство“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив,

с научен ръководител: проф. д-р Тони Шекерджиева – Новак

на тема

„Песенното вокално творчество на Рейналдо Ан и прилагане на френската фонетична транскрипция при интерпретация на френски, за сметка на практическата транскрипция и транслитерацията на български език“

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“,
направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

Образованието на **Ивайло Михайлов** включва хронологично придобиването на бакалавърска степен по класическо пеене в НМА „Проф. Панчо Владигеров“ през 1997г., магистратура по специалност „Класическа музика“ в НБУ през 2007г. и магистърски степени по арт мениджмънт и музикално – сценична режисура в АМТИИ през 2011г. и 2013г., както и специализации в оперните академии „Борис Христов“ – гр. Рим и гр. Озимо, Италия. Ивайло Михайлов има и завидна творческа биография – бил е артист солист на Държавните опери Варна, Пловдив и Стара Загора, където и понастоящем е от водещите тенори в оперния репертоар. В представената кратка биографична справка не е отразено, че той притежава обширен репертоар и голяма част от него заемат партии на френски език. Заедно сме работили върху спектакъла „Валпургиева нощ“ с фрагменти от операта „Фауст“ на Шарл Гуно и текстовете на Гьоте, както и върху операта „Африканката“ от Майербер и мога убедено да твърдя, че неговата вокална интерпретация на френски на партиите на Васко Да Гама и Фауст беше на изключително високо ниво. Правя това отклонение, тъй-като смятам, че е

пряко свързано с изследването и говори за дълбоко познаване на проблематиката.

Дисертационният труд е структуриран в увод, три глави, заключение, приложения, приносни моменти на изследването, три публикации по темата и библиография – 56 заглавия, български и чуждоезични и 35 интернет – източници. Общият обем е 187 стр.

В увода конкретно, точно и ясно са посочени мотивите за избор на темата, обект, предмет и цел на изследването. Дефинирана е изследователската теза и са формулирани методите и задачите, които дисертантът си поставя за разрешаване в нейна защита. *„В основата на взаимодействието между музиката и текста във вокалните творби стои не само смисловата, но и звуковата организация на езика.“* (стр. 9).

В първа глава са представени личността, творчеството и естетическите възгледи на Рейналдо Ан, в контекста на Бел Епок, както в исторически аспект, така и във взаимодействие със знакови представители на други изкуства. Базирайки се на множество научни източници, дисертантът аргументира една ясна картина на духа на тази епоха, определяна като *сложен и многолик културноисторически феномен*. *„В цялото творчество на Рейналдо Ан може да се открие и безпкойното, и меланхоличното, и ироничното и екстатичното и хладното и дистанцираното естетски носталгичното, както и интелектуалната игра с традицията“* (стр.23) Ивайло Михайлов с похвална отдаденост е извършил една детайлна архивна изследователска дейност, събирайки впечатляващо количество информация, като онагледява в прегледен хронологичен табличен вид песните, песенните сборници и вокалните цикли, публикувани по различно време както самостоятелно, така и по групи от различни издателства. Проследени са и тенденциите на развитие в различните изкуства, които влияят и формират личността, музикално-професионалното изграждане и възгледите на Рейналдо Ан за вокалното изкуство.

Смятам, че втората глава на изследването *„Транскрипция на текста при вокалната интерпретация“* е изключително ценна, защото дава един готов алгоритъм от вокална гледна точка за интерпретиране на текста на френски език. В нея подробно са разгледани както безусловната необходимост от

единството на текст и музика, така и особеностите на транскрипцията и транслитерацията на български език и фонетичната транскрипция на френски език. Отделено е специално внимание на технологията на фонетичната транскрипция при интерпретация на френски език, детайлно са разгледани и онагледени в примери и таблици видовете френски гласни и съгласни, задължителните, желателни и забранени лиезони. Както отбелязва автора *„лексикалната дума във френския език няма фонетична автономност.....Често се случва една дума, която завършва с произнесена съгласна да се окаже в ритмичната група, пред друга дума, започваща с гласна или нямо h.....съзвучно свързване и разликата съответно с „вокалното свързване“ ...лекото преминаване , без спиране на гласа, между финалната гласна на предходната дума и началната гласна на думата, която следва“*(стр. 95).

Третата глава е посветена на вокалните цикли „Сиви песни“ и „Венеция“, като наред с представяне на оригинала, транскрипция, практическа транскрипция и транслитерация и свободен превод от дисертанта на български език е добавен и детайлен музикално естетически анализ на творбите, включващ в себе си структура, тонални планове и фактура.

В Заключението са направени изводи какво ще допринесе въвеждането на френската фонетична транскрипция и ясно и точно са формулирани приносите на научното изследване.

Дисертационният труд на Ивайло Михайлов е задълбочено научно изследване, както по отношение на разглежданата проблематика, така и по отношение на нейното анализиране и направените изводи. То запълва една празнина в българското музиковедие и може да се ползва като практическо ръководство от начинаещи и професионални певци при интерпретирането на френско музикално творчество. Убедено препоръчвам на уважаемото Научно жури да присъди Научно образователната степен „доктор“ на Ивайло Трифонов Михайлов.

проф. д-р Ивайло Кринчев